

[I. A. Hansen.]
højtærede Formand om Tilladelse til at citere det —:

„I øvrigt maa jeg sige, at efter den Modtagelse, som saavel den højtærede Forsvarsminister som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har givet mit Forslag, har jeg i Virkeligheden kun Grund til at være tilfreds. Jeg har ikke alene Grund til at være tilfreds paa mit Forslags Vegne, men jeg mener ogsaa at have Grund til at være tilfreds paa forsvarsinteresserede Kredses Vegne, de Kredse, som er interesserede i en Revision af den gældende Hærlov af 1922, for saa vidt som det uden Overdrivelse kan siges, at efter de Udtalelser, der er faldet baade fra den højtærede Forsvarsminister og fra det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, har vi faaet optrukket Linien for en Revision af Hærordningen af 1922, som de tænker sig det.“

Jeg har fremdraget dette, fordi det ærede Medlem Hr. Holstein jo er en af dem, som nu bruger de allerstærkeste Udtalelser om Regeringens Forslag. I April 1927, da han havde faaet optrukket Linien for det Forslag, der nu foreligger, baade Linien og det økonomiske Grundlag, var han tilfreds paa egne og forsvarsinteresserede Kredses Vegne, og han tog da ogsaa i Konsekvens deraf sit Forslag tilbage. Se, naar man erindrer denne Forhistorie, ser den Vrede, man nu forsøger at arbejde op imod Regeringens Forslag, en lille Smule besynderlig ud. Den kommer en Smule forsinket. Den virker i det hele taget lidt arrangeret.

Nu hører jeg den Indvending fra Forslagets Modstandere, at det, den højtærede Forsvarsminister bebudede i Fjor, var en rent teknisk Revision, og her er taget mere med. Det skal jeg komme tilbage til senere. Grundene til, at Revisionen maatte gaa lidt ud over rent tekniske Ændringer, har jeg tidligere omtalt. Det viste sig, at Budgetterne for Ordningen af 1922 ikke helt dækkede Rammerne, navnlig paa to Konti. Paa Hærens Beklædningskonto viste det sig, at der var budgetteret 1½ Mill. Kr. for lidt, og paa Flaadens Nybygningskonto var der budgetteret en 2—3 Mill. Kr. for lidt, og der er i den Anledning rettet Angreb paa os, som forberedte og gennemførte Ordningen af 1922. Det kunde I have vidst, siger man. Aa nej, det kunde vi ikke have vidst. Rigsdagen har i Spørgsmaal af den Art, som der her er Tale om, udelukkende Sagkundskabens Ord og Beregninger at holde sig til, i dette Tilfælde den Sagkundskab, som er til Raadighed i Krigs- og Marineministeriet,

og da Spørgsmaalet om, hvorvidt Budgetterne kunde holde, særlig for de to Kontis Vedkommende, jeg her har omtalt, blev rejst i Folketingsudvalget i 1922, rettede vi et Spørgsmaal til Krigs- og Marineministerierne, og vi modtog under 18. Juli 1922 et Svar fra de to Ministerier, der findes i Bilag til Betænkningen fra Folketingsudvalget. Krigsministeriet svarede paa vort Spørgsmaal:

„Af Beklædningsgenstande, Kaserneinventarium og lignende Materiel vil der antagelig være tilstrækkeligt til, at man endnu efter ca. 5 Aars Forløb vil have tilstrækkelig Mobiliseringsbeholdning, selv om der i dette Tidsrum ingen Nyanskaffelser finder Sted (eller i hvert Tilfælde kun Nyanskaffelser af ringere Omfang). Finder der derimod Nyanskaffelser Sted — som delvis Erstatning — efter Budgettet i det sidste Hærløvsudkast, vil man antagelig endnu efter ca. 10 Aars Forløb kunne staa med en passende Mobiliseringsbeholdning.“

Altsaa efter dette Svar maatte Udvalget og Rigsdagen gaa ud fra, at for saa vidt der bevilgedes til Beklædningskontoen det Beløb, som man kan finde i Budgettet for 1922-Ordningen, vilde der efter 10 Aars Forløb, det vil sige til 1932, være tilstrækkeligt til at dække Mobiliseringsbehovet.

Men har man da til Hæren faaet det Beløb, som var forudsat i Budgettet for 1922-Ordningen til Beklædningskontoen? Ja, man har faaet det budgetterede Beløb hvert Aar, undtagen de to sidste. De to sidste Aar er Beklædningskontoen nedsat med 351 800 Kr. aarlig, det vil sige med to Gange dette Beløb, i alt ca. 700 000 Kr. Der er altsaa i de 6 Aar, vi har haft Ordningen af 1922, bevilget i alt 700 000 Kr. mindre til Beklædningskontoen end forudsat i Budgettet for 1922. Men dette Beløb, 700 000 Kr., kan paa ingen Maade bortforklare den Omstændighed, at man den Gang har budgetteret forkert fra den Side, som overleverede Udvalget og Rigsdagen Budgettet for 1922-Ordningen. For Marineministeriets Vedkommende lød Svaret paa Spørgsmaalet, om Budgettet kunde holde, i al sin Korthed: „Budgettet er i den ændrede Skikkelse tiltraadt af Marineministeriet.“

Det vil ses af disse Svar, at Lovgivningsmagten havde god Grund til at gaa ud fra, at Budgetterne vilde holde til de Rammer, som skabtes i 1922. Jeg gaar naturligvis ud fra, at Svarene fra Krigs- og Marineministeriet er afgivet i absolut god Tro. Der kan ikke, som det har været antydnet fra anden Side, være svaret, som der blev, med